

Г. І. Веселовська

Борисоглібська Ганна Іванівна

БОРИСОГЛІБСЬКА Ганна Іванівна (справж. – Сидоренко-Свидерська; 26. 12. 1867(07. 01. 1868), м. Себеж, нині Псков. обл., РФ – 26. 09. 1939, Київ) – актриса. Народний артист УРСР (1936). Закін. Харків. школу «Доброчин. товариства», при Харків. університеті 1886 склала іспит на звання нар. вчительки. Вчителювала в с. Новоселівка на Харківщині, де організувала учнів. театр. 1887 у м. Слов'янськ познайомилася з діяльністю місц. аматор. гуртка Полтавцева. Дебютувала в ролі Одарки у «Сватанні на Гончарівці» Г. Квітки-Основ'яненка. 1888 М. Кропивницький запросив її до своєї профес. трупи, одночасно отримала запрошення до рос. провінц. трупи Казанцева. В трупі М. Кропивницького працювала з перервами до 1902. Тут сформувався її актор. амплуа – виконавиця характерних ролей: «молодиця», «комічна стара», «драматична матір», «весела вдовиця». 1900–17 – провідна актриса в трупах П. Саксаганського та І. Карпенка-Карого, Т. Колесниченка, в *Садовського М. театрі*. Зіграла в більшості п'єс укр. класич. репертуару, кілька ролей виконала у творах зарубіж. авторів. 1917–18 працювала в 1-му Держ. укр. нац. театрі, 1918 – серед актив. організаторів Держ. драм. театру (пізніше Дніпроп. театр ім. Т. Шевченка). 1919–24 – на зх.-укр. землях, працювала у мандрів. трупі товариства «Укр. театр» та у Львові в театрі товариства «Укр. бесіда» під керівництвом О. Загарова. 1925–39 – провідна актриса Київ. укр. драм. театру ім. І. Франка.

Основні ролі

Терпилиха («Наталка Полтавка» І. Котляревського), Шкандибиха («Лимерівна» за Панасом Мирним), Секлета («За двома зайцями» М. Старицького), Ганна, Тетяна («Безталанна»,

«Суєта» І. Карпенка-Карого), Риндичка («По ревізії» М. Кропивницького), Пошльопкіна, Сваха («Ревізор», «Одруження» М. Гоголя), Старчиха («Вогні Іванової ночі» Г. Зудермана), Мазайлиха, Орина («Мина Мазайло», «97» М. Куліша), Півниха, Кума, Кароліна («Диктатура», «Кадри», «Справа честі» І. Микитенка), Усачиха («Майстри часу» І. Кочерги), Марія Тарасівна, Риждова, Варвара («Платон Кречет», «Правда», «Богдан Хмельницький» О. Корнійчука); у кіно – Терпилиха («Наталка Полтавка», 1911, постановник Д. Сахненко, кіноконтора «Художества» І. Спектора, Катеринослав, нині Дніпропетровськ), Ткаля («Щорс», реж. О. Довженко), Колгоспниця («Стожари», реж. І. Кавалерідзе; обидва – 1939, Київ. кіностудія худож. фільмів).

Рекомендована література

1. На честь сорокалітньої праці Ганни Іванівни Борисоглібської. К., 1927;
2. Йосипенко М. Народна артистка // Театр. 1937. № 4;
3. Василько В. С. Микола Садовський та його театр. К., 1962;
4. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. К., 1964;
5. Мистецтво франківців. К., 1970;
6. Волошин І. Ганна Борисоглібська – актриса на характерні ролі // УТ. 1978. № 1.

Бібліографічний опис:

Борисоглібська Ганна Іванівна / Г. І. Веселовська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37193>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).